

[🏠 \(https://www.satakunnankansa.fi\)](https://www.satakunnankansa.fi)[100 tuoreinta uutista \(https://www.satakunnankansa.fi/100tuoreinta/\)](https://www.satakunnankansa.fi/100tuoreinta/) Uutiset ▾[Tähtijutut \(https://www.satakunnankansa.fi/tahtijutut/\)](https://www.satakunnankansa.fi/tahtijutut/) Lisää ▾ Porilaine ▾[Näköislehti \(https://www.satakunnankansa.fi/nakoislehti/\)](https://www.satakunnankansa.fi/nakoislehti/) Asiakaspalvelu ▾[🔍 Hae](#) [👤 Kirjaudu sisään \(/kirjaudu/\)](#)

Teatteriarvio: Musiikinäytelmä kuvaa eloisasti Tuiskulan kylän tunnelmia talvisodan molemmin puolin

KULTTUURI 06.07. © 12.20

SIMO NUMMI

TIETOSUOJA

Lisätiedot almamedia.fi/tietosuoja

Käytämme evästeitä!

Käytämme Alma Median sivustoilla evästeitä. Jatkamalla sivuston selaamista hyväksyt evästeiden käytön.

Sallitko sijaintitiedon käytön?

Alma Media voi tarjota sijaintiisi perustuen kohdennettua sisältöä, mainontaa ja säätietoja. Sijaintitiedot voidaan yhdistää palveluiden käytöstä kerättyihin tietoihin.

[Älä salli sijaintia](#)[Salli sijainti](#)

Osuuskassaa pyörittävä Arvo Marttala (Tomi Hulmi, keskellä) on näytelmän keskushenkilö. Oman lisänsä bisneksiin tuo toisen kassan hoitaja Yrjö Karpela (Panu Thessler) Alma-vaimoineen (Virpi Vähätalo).

(<https://d3ncwv2e9zpfbf.cloudfront.net/200616625.jpg>)

Mikko Elo

Yällisii yrittäjii

Teksti ja ohjaus Pekka Saaristo. Sävellys Jari Levy. Koreografia Anna Levy. Tuiskulan kesäteatterin esitys 5. heinäkuuta.

Millaista oli elämänmeno Tuiskulan kylässä juuri ennen talvisodan syttymistä? Entä heti talvisodan jälkeen?

Ensimmäiseen kysymykseen vastaa *Yällisii yrittäjii* -näytelmän alkupuolisko, jälkimmäiseen toinen puolisko.

Tuiskulan tunnelmallisella kylänäyttämöllä häärää peräti 34 näyttelijän ja roolihahmon joukkio. Vaikka osa henkilöistä on marginaalisessa roolissa, ei yksikään ole ylimääräinen. On kuin näytelmän pääosassa olisi koko sykkivä kyläyhteisö maukkaine murteineen.

Keskushenkilö on **Tommi Hulmin** esittämä Osuuskassan hoitaja, poikamies Arvo Marttala, joka on kuin reilun suomalaismiehen perikuva. Raha-afääreihin sotkeutuu Arvon entinen kihlattu, kommunistien toimintaan jahkaantunut Laina, joka palaa Turusta vuosien jälkeen.

Alkupuoli kuvaa muutenkin kylän pikku bisneksiä. Lapsinäyttelijät esittävät mainiosti ahkeria krapustajia, jotka myyvät saaliitaan kauppiaille. Poliisit ovat puolestaan jo näkevinään venäläisiä desantteja kylän kulmilla juoksentelemassa.

Lauluosuuksien runsas määrä koreografioineen tuo realistiseen näytelmään paitsi musiikkikomedian tuntua, myös synkempää melodraamaa. Sodan uhan kasvaessa koetaan vakavimmat ja samalla vaikuttavimmat laulunumerot.

E erityisen liikuttava on ensimmäisen puoliskon päättävä laulu, jossa pikku-Anjaa eläytyen esittävä **Seela Kimppa** kysyy mummoltaan, että eihän sota tule Suomeen. Heti perään nousee pommien jyly.

Itse sotaa näytelmä ei kuvaa, vaan siirtyy suoraan sodan seurauksiin. Poikansa poismenoa surevan Idan kautta kuvastuvat sodan menetykset, mutta suuri murhe kuitataan varsin nopeasti. Siirrytään vauhdilla kuplettimaiseen laulunumeroon, jossa kommaritkin kaatuvat Köyliönjärven jäällä. Puujalkaansa kopisuttava kauppias tuo suorastaan humoristisen lisän sodan konkreettisiin jälkivaikutuksiin.

Kerronta on vaarassa löystyä toisen puoliajan alussa, mutta löytää onneksi uudet suuntaviivansa. Karjalasta saapuvat evakot ja erityisesti salmilaistytty Anjuska vaikuttavat kylän ja Arvon elämän kulkuun. Anjuskaa esittävä **Tiia Sillanpää** laulaa niin vaikuttavasti, että häntä kuulisi mielellään enemmänkin.

Venäläisen lentäjän ja karkurin Stepanin ilmestymisen myötä näytelmän jännitteet tihenevät. Samalla teemaksi nousee empatia, joka ylittää vihollisuudet.

Yällisii yrittäjii luovii hienosti lähdöstä maaliin sortumatta kertaakaan kliseisiin ratkaisuihin. Orastavaa romanssiakin rakennetaan hienovaraisesti, vailla pakonomaista "he saivat toisensa" -hehkutusta.

Loppulaulussa langat punoutuvat niin, että syntyy vaikutelma Tuiskulan nykyisen kyläyhteisön yhteydestä vuosikymmenten takaiseen yhteisöön. Tekijäkaartin on syytä olla ylpeä joukkoenergiastaan, joka mahdollistaa huolella rakennetun tarinan saattamisen erityisen elävään muotoon.

Kommentit (1)

PEKKA SAARISTO

Hyvä, että alueen päälehti huomioi kantaesityksemme näin asiantuntevasti! Suomalainen kesäteatteritoimi on suuntautunut yhä enemmän hömppään ja vanhan, "TV:stä tutun" kertaamiseen ja siten aliarvioimaan yleisön makua ja ihmisten halua kohdata uusia, paikallisia, aitoja tarinoita. Entisenä porilaisena luin mielikseni herra Elon kritiikkiä. Tulkaahan Tuiskulaan satakuntalaiset! Riuskin terv. ohjaaja- näytelmäkirjailija Pekka Saaristo.

6.7.2018 | 23:36 | Ilmoita asiaton kommentti.

KOMMENTOI →

LUE MYÖS

(<https://www.satakunnankansa.fi/satakunta/sotesta-irti-mokilla-antti-kaikkonen-viettaa-suvea-kokemaella-yritan-olla-vilkuilematta-puhelinta-ja-ipadia-201057754/>)

Sotesta irti mökillä – Antti Kaikkonen viettää suvea

Kokemäellä: ”Yritän olla vilkuilematta puhelinta ja iPadia”

(<https://www.satakunnankansa.fi/satakunta/sotesta-irti-mokilla-antti-kaikkonen-viettaa-suvea-kokemaella-yritan-olla->